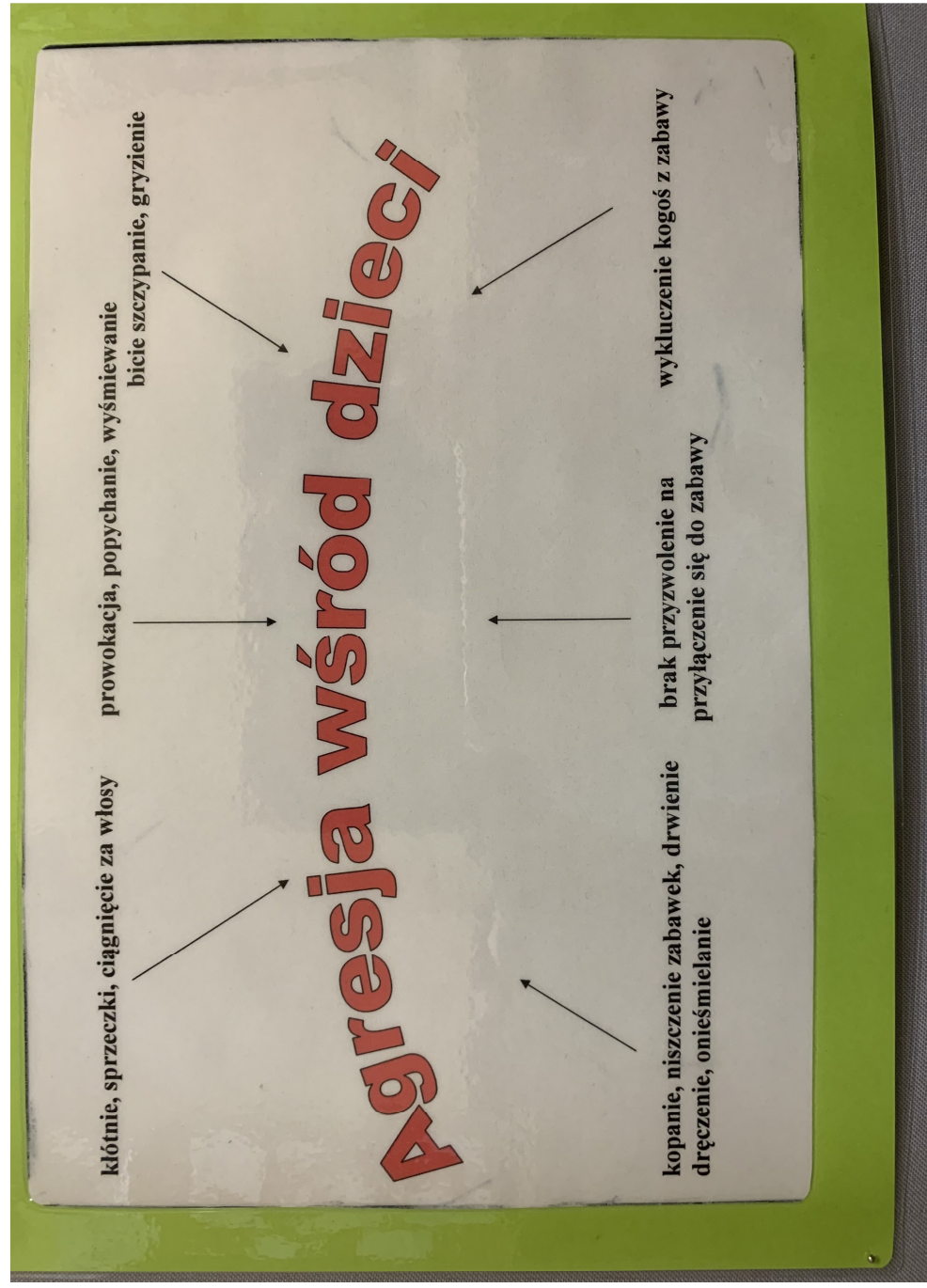

- brak sprawności werbalnych – dziecko nie posiada jeszcze sprawności wyrażania swych uczuć, pragnień i potrzeb słowem, nie potrafi też środkami werbalnymi zapanować nad trudną społecznie sytuacją;
- zainteresowanie związkiem przyczynowo - skutkowym; czy będzie ktoś płakał, jeśli go uderzę

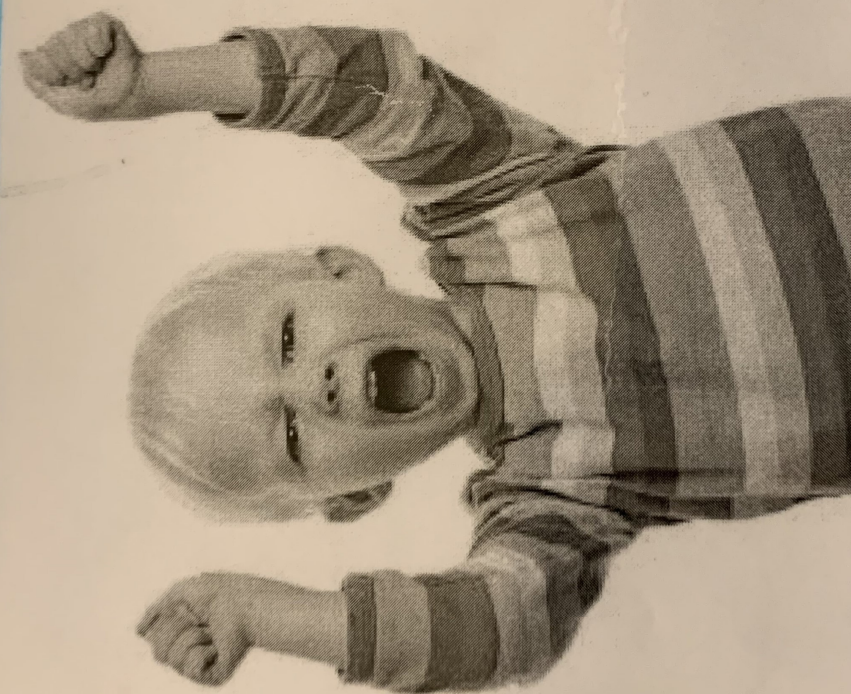
CZYNNIKI SKŁADAJĄCE SIĘ NA DZIECIĘCĄ AGRESJĘ

- Chęć okazania niezależności i podkreślenia własnej tożsamości – dziecko chce czuć się większe i ważniejsze;
- frustracja – nie mogąc w pełni ogarnąć tego, co dzieje się wokół, dziecko wpada w złość, kąsa, bije, popycha;
- egocentryzm – większość dzieci uważa się za najważniejsze;

- impulsywność – dziecko krzywdzi rówieśników gdyż nie jest w stanie jeszcze kontrolować odruchów i pohamować irytacji;
- niezdolność przewidywania skutków;
- brak nawyków społecznych – dzieci nie rodzą się z umiejętnością współdziałania w grupie, uczą się tego poprzez życiowe doświadczenia, słuchając instrukcji osób dorosłych;

SPOSOBY UŁATWIAJĄCE TŁUMIENIE AGRESYWNYCH ODRUCHÓW

- Wprowadzenie zasady, że używanie siły fizycznej w celu rozładowania złości jest nie do przyjęcia;
- brak przemocy – dzieci naśladowują reakcję;
- umiar w dyscyplinowaniu – należy unikać zarówno zbytnej łagodności jak i nadmiernej surowości wobec niewłaściwych zachowań;
- docenianie grzecznego zachowania – dziecko, które czuje się ignorowane, chce zwrócić na siebie uwagę;
- szacunek dla uczuć dziecka – uczucie złości jest normalne, ale reagowanie biciem jest niewłaściwe;
- zachęcanie do wyrażania emocji słowami;
- stwarzanie okazji do rozładowania napięcia;
- zapobieganie nudzie;
- wprowadzania momentów odprężenia;
- hamowanie własnego gniewu;
- interwencja we właściwym momencie, propozycja rozwiązania problemu.

CZYNNIKI ZEWNĘTRZNE

niedostateczna ilość snu;
głód;
choroba;
zaburzony rytm dnia;
poświęcenie zbyt mało uwagi dziecku;
wrogie otoczenie;
nadmierny rygor;
brak kontroli;
problemy rodzinne.

AGRESYWNE ZACHOWANIA

U DZIECI 2 – 3 LETNICH

AGRESYWNE ZACHOWANIA U MAŁYCH DZIECI NALEŻY TRAKTOWAĆ JAKO NORMALNE DLA ICH WIEKU I NIE UPATRYWAĆ W TYM PRZECIECIEKOWOŚCI. NIE WSKAZUJEMY NA NIE JAK NA SYMPTOMY, KTÓRE MOGĄ WSKAZYWAĆ NA PROBLEMY W OPÓWIEDZI PRZYSZŁEGO CHARAKTERU DZIECKA.